

SECTORS

“Molta gent es lamenta pel fet que les nostres universitats no ocupen la primera posició als rànquings. Tot i així, **tenim entre tres i quatre centres d'excel·lència entre els 20 primers del món**. Devem haver fet alguna cosa bé...”, afirma el director del Centre de Regulació Genòmica (CRG)

ENTREVISTA Luis Serrano, director del Centre de Regulació Genòmica (CRG)

“Ens afecta la mala imatge d'Espanya”

Ramon Aymerich

Luis Serrano dirigeix un dels centres d'investigació biomèdica més prestigiosos d'Europa, el Centre de Regulació Genòmica (CRG). Ubicat al Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona (PRBB), el CRG es va crear el desembre del 2000. Té la missió de descobrir i fer avançar el coneixement en benefici de la societat, la salut pública i la prosperitat econòmica.

La biotecnologia és un dels àmbits empresarials en què els executius es formen com a biòlegs o químics però acaben desenvolupant tasques gerencials... Vostè partia amb una certa experiència, ja que havia col·laborat amb algunes empreses biotecnològiques...

Sí, però era com a director científic. Una cosa és ajudar a crear una empresa, que és el que vaig fer aleshores, i l'altra és construir un institut com aquest, amb reunions i tot això... És molt diferent. Dedico dues terceres parts del temps a gestionar i una tercera part a investigar. En qualsevol cas, és una tasca interessant si el director té capacitat i autonomia. Nosaltres estem adscrits a la Universitat Pompeu Fabra, però tenim autogestió...

Té sentit que això sigui així en el context de crisi actual?

Som un bon centre. Per cada euro que rebem de l'Administració central o autonòmica aconseguim l'equivalent i una mica més d'Europa... Captem entre el 10% i el 20% de la recerca europea. Molta gent es lamenta pel fet que les nostres universitats no ocupen la primera posició als rànquings. Tot i així, tenim entre tres i quatre centres d'excel·lència entre els 20 primers del món. Devem haver fet alguna cosa bé...

Són temps de retallades... El CRG necessita algun tipus de racionalització de la seva estructura?

Per sort, a Catalunya hi ha una bona protecció de la investigació. I el que farem és aprofitar aquesta situació per gestionar i reordenar un centre que havia crescut molt. El CRG es va crear el 2000, però ara fa cinc anys va començar a créixer amb una gran intensitat. El resultat és que hem acabat amb gairebé 400 persones... És un bon moment per posar-hi ordre.

En el debat sobre recerca i retallades hi ha qui ha afirmat que el pe-



Luis Serrano, director del Centre de Regulació Genòmica (CRG), ubicat a Barcelona

un currículum que et permeten saltar a un altre lloc.

En qualsevol cas, sembla que el futur és al sector privat...

Sí, i estem explorant dues vies possibles: una és buscar esponsorització i l'altra, arribar a acords estratègics amb les *big pharma* en projectes de codesenvolupament. És el que hem fet, per exemple, amb Sanofi durant un període de quatre anys. També estem considerant acords amb l'Índia o amb l'Acadèmia Xinesa de Taiwan, i parlem d'acords amb altres centres d'excel·lència europeus. El nostre camp de joc és el món.

En quina mesura afecta la seva imatge a l'exterior la situació espanyola actual?

Aquest és el problema... No tant les retallades per si mateixes com el fet que s'estengui la idea que Espanya no funciona. I això és important per a un centre molt internacionalitzat com el nostre. Deixarà de venir gent. Gairebé el 70% del personal d'investigació que hi ha al CRG és internacional.

Molt sovint des del món empresarial es parla de l'impacte d'aquests centres en el teixit industrial en què es mouen. Quin és el camí per arribar-hi?

Es tracta d'un problema a llarg termini. Sempre s'ha dit que aquest paper l'ha d'encarnar el sector privat. Però Espanya no té grans fons de capital de risc, ni tampoc grans *biotech*. Tenir una bona *biotech* significa tenir professionals amb sous de cinc dígits. Crec que un camí són els centres com aquest, però per això fan falta dos pressupostos diferents. Un per a investigació i un altre per a avaluació, crear *spin-offs* i patents. Penso, per exemple, en uns 300.000 o 400.000 euros anuals. És el model que segueix el Valonian Institute, que està finançat pel govern de Flandes. Aquí tenim una *spin-off* i es pensa en una altra...

Reconduiran l'activitat investigadora del CRG cap a àmbits més concrets?

El CRG ha de ser un centre de recerca bàsica i, per tant, no saps mai d'on vindrà l'èxit. Però som conscients que biologia i medicina s'estan barrejant. Dins de la llibertat que donem, buscarem grups que facin interfase entre investigació hospitalària i el centre, tot i que ja tenim diverses col·laboracions en aquest sentit.

rill és deixar aquests centres d'excel·lència plens de funcionaris, però sense fons per investigar...

Ara mateix els funcionaris són un col·lectiu molt vilipendiat. Però és veritat que no té gaire sentit donar una plaça de funcionari, o un contracte indefinit, a un tècnic de laboratori, a una secretària

o a algú que hagi fet un postdoctorat. Semblen relíquies d'un altre temps, almenys en recerca. Surtosament, nosaltres tenim un model molt flexible, amb molta gent jove que al cap d'uns quants anys decideix fer un salt o aprofitar la formació que ha adquirit per reorientar la seva carrera...

Com funciona aquesta flexibilitat?

Els nostres terminis d'investigació són de nou anys, cosa que ens permet adaptar-nos molt fàcilment. Durant aquest període saps si has tingut èxit o bé si t'has de dedicar a una altra cosa. Però és un període que et facilita sortir d'aquí amb contactes i

ARXIU